

St John the Baptist's, Perth

SUNDAY HOLY MASS
4pm (*anticipated Sunday Mass*)
& on Sunday
9am, 11am, 6.30pm

WEEKDAY HOLY MASS
Monday-Saturday
at 10am, Tuesday 7pm
or as announced

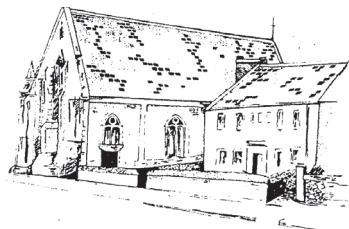
MSZA ŚW.
PO POLSKU
Niedziela 5pm
Pojednania 4.15pm

SACRAMENT of CONFESSION
6pm-6.30pm on Tuesdays
& following 10am Mass
on Saturdays

Priests: Very Rev. Steven Canon Mulholland MA STL VE, St John's Presbytery, 20 Melville Street, Perth, PH1 5PY (01738 259371)
and Rev. Bogdan Palka SDS 16 Melville Street Perth PH1 5PY (01738 564182)

Permanent Deacon: Rev. Krzysztof Jablonski (07851 735590)

Palm Sunday of the Passion of the Lord Year A 5th April 2020

My dear sisters and brothers in Christ

Your parish clergy will be praying daily for the life of the whole parish including those who are sick, isolated at this time and for all who are working in healthcare. Let us pledge to pray for each other. I'm sure there are people and places you are looking forward to seeing once you are no longer cocooned? Opportunities you want to make the most of? Part of the strangeness and strain of what we are living through is that the future feels so uncertain. We can dream but we cannot plan.

On Passion Sunday, at

Holy Mass we find all our statues and images veiled. These shrouds serve as a memento mori, reminding us to renew our Lenten mortification so that we have something more substantial to unite with Our Lord's Passion in Holy Week.

Let us remind ourselves what would normally take place. On Holy Thursday, we enter the mystery of the institution of the Sacrifice of the Mass and of the Sacrament of Our Lord's Body and Blood at the Last Supper. At the end of that Mass, we accompany the Blessed Sacrament to the Altar of Repose, to unite ourselves with Our Lord's prayer in the Garden of Gethsemane. On Good Friday, we find the altars stripped and bleak. For three hours, we watch and venerate the Cross-

For today's liturgy

Responsorial Psalm

My God, my God,
why have you forsaken me?

Gospel Acclamation

Christ was humbler yet,
even to accepting death,
death on a cross.
But God raised him high
and gave him the name
which is above all names.

and this is pretty much on empty stomachs, Good Friday and Ash Wednesday being the only two

real fast days that remain in the Church's calendar. The Blessed Sacrament is consumed at the end

of the Liturgy of Our Lord's Passion, so that for the rest of the day and throughout Holy Saturday

the empty tabernacles bring us face to face with the desolation of Jerusalem after Our Lord's death and burial.

Then, Deo Gratias, the flame that flickers in the darkness of the night at the beginning of the Easter Vigil suggests that something is stirring in the Tomb, until finally the explosion of bells, music and light that erupts at the beginning of the Gloria in excelsis leaves us in no doubt: Christ is risen, sin and death have been conquered, and the Church cannot contain Her jubilation.

To me, the most comforting part of Holy Week is not the waving of triumphal palms on one Sunday morning, or the flowers and joyous hymns on Easter Sunday. It's what happens in between.

It's Jesus on Maundy Thursday sharing a table with the people he loved the most. It's him washing their feet, and showing that the mark of a true leader is whether they can serve others. And it's

Jesus still loving those disciples even though he knew that, at best, they would abandon him, and at worst, they would betray him. And it's Jesus in the garden, alone, heart-broken, and struggling between what he wanted to do and what he knew he had to do.

And on Good Friday, it continues. The world turns against him, and the ones who cheered his entry in Jerusalem instead cheer his death. He suffers. He calls out to a God who does not seem to answer. He doubts. He feels pain, and loss, and grief. And in the end he loses the life he knew.

I'm sometimes asked by those who are going through a difficult time whether God is angry when they have doubts, or when they wonder why God doesn't seem to be answering prayers. They ask if God understands when we suffer, or when we feel alone.

When they do, I point first not to the Christ of Palm Sunday or Easter, but to the Christ of

Maundy Thursday and Good Friday. The one who lived as one of us. Who loved as one of us. Who doubted as one of us. Who suffered as one of us. And who died as one of us.

And only then do I point to the Christ who rose again, and overcame the worst that the world could throw at him.

I sometimes worry that we forget the lessons of Holy Week the rest of the year. But when we forget Holy Week, I wonder if we are losing that time we once had to sit with Christ in his own human struggles? And I wonder if when we lose that time, we lose our ability to learn to sit with others in their struggle, and with ourselves in our own?

But what would Christian life look like if we took that time. What if we became known not just as the people who knew what to do on Sundays, but the ones who knew how to stay with you when your life was falling apart, just as Christ asks us to do on

Maundy Thursday? Or the ones who could stand by and still love and respect you even when you call out your doubts, as Jesus did on the cross? What would happen if we weren't just know for our Easter Sunday celebrations, but for our Thursday night solidarity? Our Friday afternoon compassion?

We have the capacity to be those people. We have it because Christ has called us to be those people. All we have to do is be willing to make the journey with him. Not just on Sundays, but on the days between.

Christ is waiting for us there. May we join him on this holy path during Holy Week?

Let us seek the Lord together in the silence & beauty of the coming week that we may hear His Voice and receive His Word. As we do this together, as we fall to our knees before the majesty of God, united in the silent bond of prayer, we will delve into such a deep fraternal bond of

faith to which no amount of conversation, or hand-shaking, or revelling could ever take us.

I know, more than anything, you want to follow this drama not as mere spectators, but as real participants. Let us during this Holy Week unite ourselves more to Our Lord's Passion through acts of sacrificial love, the more fully we shall be able to participate in the joy and the life of the Resurrection on Easter Day

Holy Week 2020 is upon us and COVID-19 does not have the last word. If you are reading this alone at home, please know that your health and well-being are of utmost concern to us, and that you are not alone.

Wishing you a restful weekend and joyous celebrations in the week to come.

***Yours fraternally
in Christ,***

Canon Mulholland

Lunch club

A note from Irene Pennycook - please note that our Monday Lunch Club is closed until further notice.

Thanks to all who have supported it and we look forward to the time when we can all meet again.

Please keep safe.

Children's Liturgy

During this time when we are unable to come together in our church - the beautiful readings for Lent, Holy Week and Easter will be supported with materials on our website for parents to share with their children,

Perth Foodbank - an update

The Foodbank is still open, but with reduced hours - we are currently opening on Tuesday, Wednesday and Friday afternoons (12 noon to 4p.m.) for the collection of food parcels only. We are asking people not to bring donations to the Foodbank, but to use the collection points at the supermarkets instead.

We are working closely with the Council and our referral agencies, many of whom are holding emergency parcels to save some clients having to come to the Foodbank.

And the Foodbank continues to concentrate on supporting those whose reasons for needing a food parcel are fi-

nancial, because of lack of money; other community groups we hope are mobilising to help vulnerable people who are self-isolating and cannot get to the shops, which is obviously a different category. We are not delivering parcels.

It is fair to say that we have been quite challenged in recent weeks, as so many of our volunteers have been unable to continue; however, we do still have a core group of volunteers as well as our two Coordinators, who are doing a sterling job in sorting out food donations and packing parcels.

A number of people who find they have more time on their hands at the moment have offered

to help, but to be honest, we cannot have a lot of people in the Foodbank at any one time, especially with the need to physically distance from each other, so we are unable to take up many of these offers.

How can the churches support us? Firstly, with prayer - for our staff, our volunteers and our clients.

Secondly, the collection boxes at the supermarkets are still there, and we definitely need to keep the donations coming in, since we are obviously in for the long haul. Please, if you are communicating with your members, let them know that we are still accepting donations.

You can keep up to

date with what we need by visiting the website www.perthkinross.foodbank.org.uk - at present, we are short of tinned potatoes, instant mashed potatoes, tinned vegetables, tinned tomatoes, small cereal, small bags of pasta, small bags of rice - and of course, toilet rolls!

The Foodbank van will be collecting from the supermarkets on a regular basis.

***This is the
situation on***

***Tuesday
24th March***

Wielki Tydzień i Wielkanoc

Drodzy Bracia i Siostry! Jak to już informowaliśmy na prośbę Konferencji Biskupów w Szkocji nasze kościoły w dalszym ciągu pozostają zamknięte na publiczne serwisy, oraz prywatne adoracje. A zatem nie będzie celebrowana Eucharystia, Sakrament Spowiedzi, oraz wszystkie pozostałe sakramenty aż do odwołania. Nie będzie też żadnych celebracji w czasie Wielkiego Tygodnia ani Wielkanocy. Jest też prośba Biskupa Robsona by Pierwsze Komunie św., które były wyznaczone na miesiąc maj zostały przeniesione na dalszą część roku. Pamiętajmy że w każdą niedzielę jesteśmy zobowiązani jako ludzie wierzący by obejrzeć/wysłuchać Mszę św. w telewizji lub w jakiś inny możliwy sposób. Można też skorzystać z diecezjalnego website www.dunkelddiocese.org.uk, gdzie jest transmitowana Eucharystia. Obowiązek Mszy św. niedzielnej dotyczy każdego katolika z wyjątkiem osób powyżej 70-tego roku życia, tych którzy są chorzy albo też mają symptomy choroby, ludzi opiekującymi się chorymi i ci którzy mają symptomy Coronavirusa. Zachęcamy do modlitwy w naszych domach szczególnie teraz kiedy mamy więcej czasu. Odmawiajmy wspólnie Różaniec, Koronkę do Miłosierdzia Bożego, czytamy Pismo św., odprawiamy Drogi Krzyżowe i wszelkie inne modlitwy które znamy. Niech nasze domy staną się świątyniami, gdzie ojciec powinien być w nich kapłanem. To jest jedyna nadzieja, że Pan Bóg poprzez nasze wspólne modlitwy, ofiary, wyrzeczenia i posty może się zlitować i zatrzymać tę epidemię jak tego dowody mamy w przeszłości. Jako duszpas-

NIEDZIELNA REFLEKSJA NAD SŁOWEM BOŻYM

„Jerozolima” mojego serca

Zbliża się najświętszy czas w Kościele. Rozpoczyna się Wielki Tydzień, który ma nas wszystkich bezpośrednio przygotować na święta Wielkiej Nocy, Zmartwychwstania Pańskiego. Liturgia dzisiejszej niedzieli streszcza cały Wielki Tydzień. Rozpoczyna się on jednak od triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy. Trzymane przez wiernych w rękach gałązki palm mają nam przypomnieć to ważne wydarzenie z życia Chrystusa. Lud wita Go wkraczającego do miasta jako króla. Owo wkraczanie może mieć także znaczenie symboliczne, bowiem „Jerozolimą” jest moje życie, moje serce. Rozważmy więc nasze powitanie wkraczającego Mesjasza. Co z tego powinno wynikać dla każdego z nas? Najpierw należy sobie uświadomić, że Jezus przychodzi jako Mesjasz – Król Pokoju. Nie można przyjmować

Boga do swego serca bez wewnętrznego pokoju, płynącego z czystości serca. Niestety, w obecnych czasach istnieje wiele niepokojów, który nie pozwala na przyjęcie Jezusa. Znakiem czasu staje się lęk przed Chrystusem. Dlatego jeśli ma się powtórzyć scena wjazdu Mesjasza do „Jerozolimy” mojego serca, muszę zlikwidować strach. Chrystus nie „zamieszka” w naszym życiu, nie postawi zbyt wygórowanych wymagań. Wyjście Mu naprzeciw możliwe jest tylko wtedy, gdy Jemu zaufamy; gdy odkryjemy, że Jego „wjazd” w naszym życiu jest błogosławionym wydarzeniem. Nie uciekamy więc przed wymaganiami, które stawia Chrystus. Nie uciekamy przed Jego trudną nauką o krzyżu, która wymaga od człowieka samozaparcia i ofiarności. Tylko wtedy możemy go prawdziwie przywitać jako Króla Pokoju. Patrząc na wjazd

Jezusa do Jerozolimy, trzeba także odkryć prawdę, że mieszkańcy tego miasta spontanicznie zrywali gałązki i witali Mesjasza. Spontaniczność taka likwiduje wszelkie kalkulacje. Spontaniczność nie pozwala na myślenie w kategoriach „czy się to opłaca”. Dlatego też w przyjmowaniu Jezusa do swojego życia musi być wiele spontaniczności. Nie można na przykład obliczać, czy przebaczenie jest opłacalne. Przyjęcie Jezusa powinno być odruchem serca, a nie wyrachowanym działaniem. Spontaniczne przyjęcie Chrystusa likwiduje wszelką dyskusję nad słusznością prawd głoszonych przez Mistrza z Nazaretu. W dzisiejszym wspomnieniu wjazdu Jezusa do Jerozolimy należy odnaleźć jeszcze jedno ważne przesłanie. Jest nim przestroga przed zdradą. Jak pokazały wydarzenia Wielkiego Tygodnia, w

przeciągu kilku dni można od miłości przejść do nienawiści. Od wierności do zdrady może być tylko jeden krok. Powinniśmy więc dziś zapytać, w których dziedzinach życia to napięcie pomiędzy wiernością Bogu a Jego odrzuceniem jest najbardziej możliwe. U progu Wielkiego Tygodnia każdy z nas powinien odkryć to „najsłabsze ogniwo” łączące z Bogiem. Chodzi bowiem o to, aby zawsze swoim życiem mówić „witaj”, a nie „ukrzyżuj Go”! Prośmy o to gorąco słowami modlitwy:

O święta mocy Jezusowa, któraś leczyła chorych, A słabym sił dodawała, ogarnij i nas.

Nie mogliśmy być wierni w trwaniu przy Bogu i w Jego miłości.

Uczyń nas wiernymi w nieustannym dźwiganiu się z upadków.

Bądź z nami do końca i umacniaj nas!

Fr Bogdan

terze zapewniamy Was o naszej modlitwie w tym trudnym dla nas wszystkich czasie. Sprawujemy też Eucharystię codziennie w naszych kaplicach prosząc o Boże Miłosierdzie dla świata i każdego z nas. Przeżyjmy ten czas w duchu pokuty i wyrzeczenia. Wszystkie informacje można sprawdzać na bieżąco w naszym biuletynie albo na stronie internetowej naszej parafii. Szczęść Boże i uważajmy na siebie! Fr Bogdan

Medytacja O Krzyżu

Popatrz. I zobacz Jezusa, ale także - w Jezusie - siebie... To jesteś Ty. Stajesz wobec swojej drogi krzyżowej: wobec bólu swojej codzienności i wysiłku bycia chrześcijaninem. Twoja mała, zwyczajna droga, przeżyta każdego dnia jest „drogą krzyżową”. Przyjrzyj się jej. Przejdź ją dzisiaj, teraz, jeszcze raz. Widzisz,

sędzia umywa ręce. To jest świat który Cię skazuje, gdy nie chcesz żyć tak, jak on proponuje. To jest świat, który Tobą gardzi, który Cię izoluje. Jesteś więc sam? Weź te belki. To jest Twój ciężar. To jest Twoje własne życie. Pierwsza belka to miejsce Twoich bólów,

przestrzeń Twojego życia: dom, rodzina, praca, szkoła, grupa rówieśnicza, środowisko, Kościół. Druga belka to czas Twojego bólu: czas zwątpienia, samotności, łez, upadku, grzechu. Weź te belki. I idź z Twoim przybitym życiem. Upadasz. Ten upadek oznacza nieumiejętność znoszenia siebie, bezsilność, bezradność. Spójrz jak Matka na drodze krzyżowej Jezusa. Są z Tobą ci, którzy Cię kochają. Nie wolno Ci ich nie dostrzegać, nie doceniać. Jednak nie jesteś sam. Być może niewiele potrafią Ci pomóc: doświadczając bezsilności

swojej miłości, współczują, płaczą. W swoim wnętrzu są z Tobą. Przyjmij światło ich życzliwej obecności. Oto Twój Szymon: ktoś kto z Tobą dzieli Twój ból i ciężar. Pomaga Ci go nieść. Pomyśl o nim. Pomyśl o wszystkich, którzy są Ci pomocą. I bądź wdzięczny. I choć są także tacy, którzy odrzucają pomagających i ze złością potracają Ciebie, gdy ledwo się slaniasz na nogach: nie przestawaj ufać. I choć znowu leżysz pod ciężarem swojego życia: nie przestawaj ufać. Bądź dzielny: wobec własnych wewnętrznych słabości i wobec tych zewnętrznych oznak nieporozumień i niezrozumienia, wobec pretensji i wykluczeń, krzywdy i obojętności. Trzeba, byś powstał. I trzeba, byś swojemu ciężarowi, i swojemu bólowi, po prostu swojemu życiu - nadał sens. Dlatego zbuduj krzyż. Zbuduj go z tych dwóch belek, który

przyniosłeś aż do tego miejsca. Zbuduj go z tych dwóch belek: belki pionowej - miłości Twojego bólu oraz poziomej - czasu Twego cierpienia. I przybij do krzyża swoje życie, każdą Twoją słabość, każdy mały wysiłek bycia chrześcijaninem. Ale to za mało. Trzeba bowiem, by Twój krzyż miał sens. Dlatego trzeba go oddać Chrystusowi. Jakby przybić do Twojego krzyża Chrystusa, zjednoczyć go z Chrystusem... Więc podnieś swój krzyż. Podnieś go na wysokość. Uczyń znak, że Twoje życie jest oddane Jezusowi, a On jest Twoim zwycięstwem i jedynym rozwiązaniem Twojej drogi dotąd bez sensu. Z Nim krzyż przestaje być szubienicą, a staje się ołtarzem. W podwyższeniu Jezusowego Krzyża, w wywyższeniu Jezusa na krzyżu znajdź pokój serca i sens swojego krzyża. I uwielbiaj zwycięską Miłość!

The Bishops have made clear that in these emergency circumstances, and for as long as they last, **the obligation to attend Mass on Sundays and Holy Days is removed**. This pandemic is the “serious reason” why this obligation does not apply at this time (see *Catechism of the Catholic Church*, no. 2181).

Cardinal Vincent Nichols, has written:

At this moment we stand before God. That is never to be forgotten. Together we turn to God in prayer, at this moment as never before.

Our faith in God, Father, Son and Holy Spirit, is the bedrock on which we live. Prayer is the first and loving expression of this relationship. Prayer is an acknowledgement that we are not in ultimate control of our lives or of our world. That is so clear at this time. Prayer is the recognition that our lives, individually and communally, are marked by failure and sin. Prayer is an expression of our turning to God for that grace which alone can heal us, strengthen us and give us the resolve and generosity to do all that is rightly expected of us today. Please make this a time of prayer, personally, in the family and wherever you happen to be.

The highest form of prayer is the celebration of the Holy Mass. This is at the heart of the rhythm of the life of the Church, the rhythm of prayer which sustains us all. The present crisis will not disturb that rhythm. Mass will continue to be celebrated, day by day. The prayer of the Church will continue day by day.

In Spiritual Communion, we express our fervent desire to receive our Lord in the Blessed Sacrament and to be united with Him. The Church teaches that if you are in a State of Grace and make a Spiritual Communion, you will receive the fruits of the Sacrament.

Prayers for Spiritual Communion

Soul of Christ, be my sanctification;
Body of Christ, be my salvation;
Blood of Christ, fill all my veins;
Water of Christ's side, wash out my stains;
Passion of Christ, my comfort be;
O good Jesus, listen to me;
In Thy wounds I fain would hide;
Ne'er to be parted from Thy side;
Guard me, should the foe assail me;
Call me when my life shall fail me;
Bid me come to Thee above,
With Thy saints to sing Thy love,
World without end.
Amen.

(*Anima Christi*, attributed to Pope John XXII and translated by St John Henry Newman)

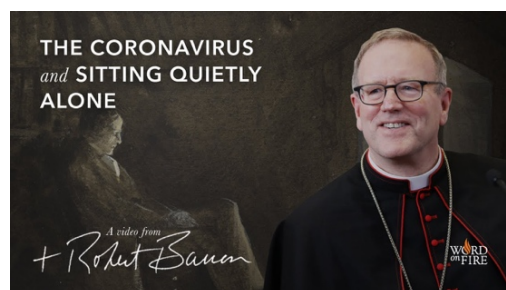
I wish, Lord, to receive you with the purity, humility and devotion with which your most holy Mother received you, with the spirit and fervour of the saints.

<https://www.stpsu.edu/the-grace-of-spiritual-communion?fbclid=IwAR3CrNgYKvYLkiBjD4p8nFHnTSDG3D-BVIR6BzNBiRZ3tQRu3K6oP16QU8Q>

You may find the following links also helpful:

The excellent resource [Magnificat](https://us.magnificat.net/free) is freely accessible during this time of crisis:
<https://us.magnificat.net/free>

https://www.youtube.com/watch?v=8_VJhBBqE5Y&feature=youtu.be

[Bishop Barron on the Coronavirus Quarantine - YouTube](#)

Blaise Pascal said, “All of humanity’s problems stem from man’s inability to sit quietly in a room alone.” This Pascalian “mot” has come to my mind a good deal in recent days as our ...
www.youtube.com

For an excellent resource on Spiritual Communion in self-isolation or quarantine:

<http://saintjohnofjerusalem.blogspot.com/2020/03/holy-communion-in-self-isolation>

See also the new website [Lent in Isolation](#):

<https://www.lentinisolation.com/>